

Petőfi István, a mészáros

Petőfi Sándorról elég sokat hallunk és beszélünk Nemzeti Ünnepünk alkalmából, ezért gondoltam, hogy néhány mondatban Öccséről Istvánról is ejtsünk néhány mondatot.

Petőfi István, Petrovics István kisebbik gyermeke. 1825-ben született Szabadszálláson. Ahogy a bátyja is, Sándor több helyen végezte iskoláit. 1833-35 között a fővárosi Deák téri evangélikus, német tannyelvű iskolában tanult. Sándor is töltött itt egy tanévet Ekkor együtt laktak a VIII. kerületben az Ősz utcában (ma Szentkirályi utca.)

Petőfi István is olvasott ember volt, hosszú éveken keresztül verseket is írt, de a családi kötelezettség úgy hozta, hogy neki kellett tovább vinnie apja szakmai örökségét, vagyis mészáros lett, de később már, mint gazdatiszt tevékenykedett.

Petőfi István végig harcolta az 1848-49 -es szabadságharcot, ami miatt száműzetésbe és börtönbe került. Később pesti tartózkodásai során mindig meglátogatta Szendrey Júliát, vagyis akkor már Horváth Árpádnét, aki akkor a Lipót utcában lakott.

Szendrey Júlia Petőfi Sándortól született fia gyámjává - hosszú szenvedés után, amiket a fia bohémisége okozott- Petőfi Istvánt bízta meg, aki szívvel, lélekkel gondoskodott unokaöccséről. Ezért is levelezett rendszeresen Petőfi özvegyével, sógornőjéről második házassága alatt sem feledkezett meg. Rokoni kapcsolatuk akkor is élt, amikor Szendrey Júlia külön költözött második férjétől és a Zerge (ma Horánszky) utcában lakott. 1868-tól, az asszony halála után is gondoskodott Petőfi Zoltánról. Petőfi István túlélte őket 1880-ban halt meg Csákópusztán. 1908-ban hamvait a Petőfi Társaság felhozatta Pestre és a Fiumei úti temetőben a Petőfi családnak létrehozott sírboltba temették át.

Imre Józsefné Lilla